

jeg for Tiden i det Væsentlige maa fastholde Regjeringens Forslag, fordi jeg ikke kan ansee de Grunde, der ere anførte imod sammes Vedtagelse, for at være af en saadan Bægt, at jeg troer at burde frasælbe det. Det er ganske vist; at, selv om Forslaget under Nr. 21 vedtages, fikkes Statskassen den Indtægt, som søges tilveiebragt ved Lovudkastet; men jeg skal tillade mig nærmere at anføre de Grunde, hvorfor jeg fremdeles maa mene, at Regjeringsudkastet bør foretrækkes, og jeg tillader mig at formene, at en Deel af Thingets Medlemmer paa Grund af den Afstemning, der har fundet Sted igaar, ogsaa ville være tilbøjelige til at frasælbe det nævnte Endringsforslag, navnlig forsaa vidt Hensigten med samme oprindeligt har været her at tilveiebringe et Grundlag for en fremtidig Indkomsskat. Det er jo klart, at i det Dødelik, det er vedtaget, at der skal lignedes paa Formue og Veilighed, er der ikke Tale om at indvinde noget Grundlag for en Indkomsskat, og selv om Forslagene under Nr. 12 og 13 skulle blive vedtagne, troer jeg ikke, der vilde opnaaes noget saadant brugbart Grundlag. Udcastets § 4 har efter min Formening den væsentlige Fordeel, at den ikke fastslaaer det Forhold, i hvilket Landet paa den ene Side og Kjøbenhavn og Kjøbstæderne paa den anden skulle deeltage i Krigsskatten, idet Regjeringen er gaaet ud fra, at man ikke var i Besiddelse af de tilstrækkelige Momenter til at udstabe dette Forhold; men det er netop for at bidrage til at udstabe det, at man har indsat en ubestemt Faktor, om jeg saa maa sige, nemlig en Indkomsskat af 3 pCt. af de Indtægtskilber, der ikke hidrøre fra Jordbruget. Naar man nu til det Tal, der fra Regjeringens Side er nævnt som det Minimum, der skal indvindes vdd Indkomsskatten, nemlig 300,000 Rb., lægger den Hartkornsskat, som skal udredes af Landet, saa bestemmer man strax det Forhold, i hvilket Landet paa den ene Side og Kjøbstæderne paa den anden skulle deeltage i Krigsskatten, men det kan man efter min Formening ikke for Tiden nøjagtigt gjøre, og jeg skal saaledes først og fremmest af denne Grund tilraade at bibeholde Regjeringens Forslag. Tog man nu den Beslutning at fastsætte dette Forhold, vilde man, efter Udvalgets Fleertals Mening, derved vinde,

at man fik en formeentlig heldigere Fordeling imellem de forskjellige Distrikter i Landet, men det kan, som den ærede Ordfører forleiden Dag indrømmede, være uvist, om denne Fordeling i Virkeligheden er heldigere end Fordelingen efter Hartkornet. Jeg indrømmer, at det ved den foreslaaede Fordeling synes, at man tager flere Momenter med i Betragtning, der ganske vist kunne tjene til at antyde Velstandsforholdet mellem de forskjellige Dele af Landet, men det er ligesaa vist, at man ikke kan være sikker paa, om ikke disse Momenter ved Fordelingen blive tillagte en overdreven Betydning, saaledes at man kommer til at feile i den modsatte Retning. Dernæst skal jeg bemærke, at selve Fordelingen endog efter Forslaget under Nr. 21 kun faaer en forholdsviis indskrænket Betydning, idet den kun faaer Indflydelse paa 550,000 Rb., som Landet skulde udrede foruden Hartkornsskatten. Hvis man virkelig anseer denne Fordeling for absolut rigtigere, vilde det Korrekteste være at bibeholde den for den hele Sum, men dette har Udvalgets Fleertal dog ikke turdet tilraade, hvad jeg heller ikke vilde ansee for rigtigt, og det har derfor bestemt fastholdt Fordelingen efter Hartkornet med Hensyn til den langt større Deel af, hvad der paalignes Landet, idet det udtrykkelig i § 5 er fastsat, at, naar Noget efter § 1 har betalt ligesaa meget eller mere i Skat, end der er paalignet ham efter § 4, har han Intet at svare i Kommunen; men han er heller ikke berettiget til at fordrø nogen Tilbagebetaling.

Deraf følger ogsaa, at den, jeg skal ganske vist indrømme for en stor Deel begrundede, Indvending imod Regjeringsforslaget, at der ingen Forskjel gjøres paa Hartkornet, enten det er behæftet med Prioriteter eller ikke, for den væsentligste Deel ogsaa kan gjøres mod Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 21, som det nu foreligger, thi hvad enten en Mand har sin Fordeendom stærkt behæftet med Prioriteter eller aldeles gjældfri, kommer han først og fremmest til at svare, hvad der efter Lovudcastets § 1 er lagt paa hans Hartkorn, og han faaer intetsomhelst Afslag, om han end har nok saa mange Prioriteter i sin Eiendom. Den Fordeel har vistnok Forslaget under Nr.